

79-NHÁ ĐÁNH TỖ KHEO⁴¹⁹

A. DUYÊN KHỞI

Một thời, Đức Phật ở vườn Cấp-cô-độc, rừng cây Kỳ-đà nước Xá-vệ. Khi ấy, nhóm sáu Tỳ-kheo dùng tay tát nhóm mười bảy Tỳ-kheo. Vị bị tát,⁴²⁰ lớn tiếng la:

- Thôi, thôi đừng làm vậy!

Tỳ-kheo ở phòng gần nghe, liền hỏi:

- Vì sao kêu la lớn tiếng như thế?

Nhóm mười bảy nói:

- Tỳ-kheo này khoa tay đánh tôi, nên tôi phải la lớn.

Các Tỳ-kheo nghe, trong số đó có vị thiếu dục tri túc, sống hạnh đầu đà, ưa học giới, biết hổ thẹn, hiềm trách vị nhóm sáu Tỳ-kheo: Tại sao thầy khoa tay đánh nhóm mười bảy Tỳ-kheo?

Các Tỳ-kheo đến chỗ Đức Thế Tôn, đảnh lễ dưới chân Phật, rồi ngồi qua một bên, đem nhân duyên này bạch đầy đủ lên Đức Thế Tôn. Đức Thế Tôn liền vì nhân duyên này tập hợp Tăng Tỳ-kheo, quở trách nhóm sáu Tỳ-kheo:

- Việc các ông làm là sai quấy, chẳng phải oai nghi, chẳng phải pháp Sa-môn, chẳng phải tịnh hạnh, chẳng phải hạnh tùy thuận, làm điều không nên làm. Tại sao các ông dùng tay đánh nhóm mười bảy Tỳ-kheo?

Đức Thế Tôn dùng vô số phương tiện quở trách nhóm sáu Tỳ-kheo rồi, bảo các Tỳ-kheo:

- Những kẻ ngu si này, là nơi trồng nhiều giống hữu lậu, là kẻ

419. Ngũ phần: Ba-dật-đề 72; Tăng kỳ: 59; Thập tụng, Căn bản: 49. Pali, Pác. 75.

420. Hán: Bác 搏, đánh hay tát. Ngũ phần: Nghi như đả tướng 擬如打相, làm bộ như đánh. Tăng-kỳ: Trác chưởng đao nghi 側掌刀擬, nghiêng bàn tay làm bộ đao chém. Pali: Talasattika uggireyya, đưa lòng tay lên,» nghĩa là, doạ đánh.

phạm giới này ban đầu. Từ nay về sau, Ta vì các Tỳ-kheo kiết giới, gồm mười cú nghĩa, cho đến câu chánh pháp tồn tại lâu dài.

Muốn nói giới nên nói như vậy:

Tỳ-kheo nào, vì giận hờn không vui, dùng tay (nhá) đánh⁴²¹ Tỳ-kheo, Ba-dật-đề.

B. GIỚI TƯỞNG

Tỳ-kheo: Nghĩa

như trên. Tay: Chỉ cho

hai bàn tay.

Tỳ-kheo kia vì giận hờn lấy tay đánh Tỳ-kheo khác Ba-dật-đề. Trừ tay ra, nếu dùng then cửa, phát trần, thủ hương, tất cả đều phạm Đột-kiết-la.

Tỳ-kheo-ni, Ba-dật-đề. Thức-xoa-ma-na, Sa-di, Sa-di-ni, Đột-kiết-la. Đó gọi là phạm.

Sự không phạm: Người khác muốn đánh, đưa tay chặn lại. Hoặc voi đến, giặc cướp đến, ác thú đến, kẻ cầm gai nhọn đến, lấy tay ngăn chặn lại thì không phạm. Hoặc muốn qua sông; hoặc muốn vượt qua chỗ bùn lầy, nước đọng, gần nhau đưa tay ngoắt Tỳ-kheo khác đến, chạm trúng họ thì không phạm. Hoặc người kia không nghe, mình dùng tay ra hiệu khiến cho họ nghe; hoặc khi ngủ; hoặc khi tới lui qua lại, hay quét đất; hoặc quơ cây gậy đụng nhằm, chớ không cố ý làm, tất cả đều không phạm.

Người không phạm: Phạm lần đầu tiên khi chưa chế giới; si cuồng, loạn tâm, thống não, bức bách.